

[Indenrigsministeren.]

Grundskyld som Led i den kommunale Ejendomsbeskatning, sagde det ærede Medlem og hans Partifæller til, men jeg er ganske vist af den Mening, at det Tempo, som det radikale Venstre gennem disse Forslag ønsker at anslaa, er væsentlig voldsommere, end tilladeligt er, naar det store Flertal af Befolkningen skal kunne følge med, thi det „lille Skridt“, som det ærede Medlem her ønsker at gøre, vil jeg hellere karakterisere saaledes, at det ærede Medlem og hans Medforslagsstillere har omsat deres Tanker om Skyld paa Jorden som den eneste Form for Beskatning af fast Ejendom i Lovforslags Form, saaledes som de her foreligger, og læsset det hele af paa Rigsdagens Bord som en Diskussionsgenstand, uden at de i Virkeligheden gør sig noget synderlig lyst Haab om at naa frem, naar Skridtet skal være saa stort som det, de her vil tage.

Thi hvad betyder i Virkeligheden Lovforslaget om Bemyndigelse for Kommunerne til Omlæggelse af de kommunale Ejendoms-skatte fra Ejendomsskyld til Grundskyld andet end en fuldstændig Omkalfatring af Loven af 31. Marts 1926, en fuldstændig Ophævelse af alle de Bestemmelser, der findes i den, af alle de Bestemmelser, som er afgørende for Tilvejebringelsen af Overgangstilstande mellem ny og gammel Beskatningsform, en Ophævelse af de Maksimalsatser for Beskatning af Jorden, som er indeholdt i denne Lov? Derfor forekommer det mig ogsaa, at § 5 i dette Lovforslag er en lille Smule paradisk. Man siger dér, at det „i øvrigt“ skal „have sit Forblivende“ ved de Bestemmelser, som er givet i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatte. Det skal „i øvrigt have sit Forblivende“! ja, det vil sige, Skallen skal være den samme, men Kernen skal rigtignok være en helt anden. Formaalet med dette Lovforslag er jo i Virkeligheden hurtigst muligt og helst med eet Slag at bringe Ejendomsskylden til at forsvinde og erstatte den med Grundskyld: Grundskyld alene, det er det eneste saliggørende. Der er ikke længere Tale om ved Beregningen af Ejendomsskyldspromillen at fastholde, at den skal være $\frac{3}{4}$ af Grundskyldspromillen, nej, efter Forslaget maa man nu sætte Ejendomsskyldspromillen lige saa lavt, som man vil, og højst til den Promille, som

er ansat i den paagældende Kommune for 1926—27; derimod maa man sætte Grundskyldspromillen lige saa højt, som Behovet maatte gøre det ønskeligt, og den maa i hvert Tilfælde ikke sættes lavere end Grundskyldspromillen for 1927—28. Hermed er Bevægelsesretningen jo tydeligt givet: bort med Beskatning af alle andre Værdier, som hører ind under fast Ejendom; Jorden som det eneste Beskatningsgrundlag.

Hvad Amtskommunernes Beskatningsregler angaar, saa foreslaar man — jeg havde nær sagt naturligvis —, at de 7,5 pro mille som Maksimum for Grundskyldens Paaligning ophæves, og i denne Forbindelse maa jeg nævne det sidste Punktum i Lovforslagets § 2, som forekommer mig ret uforstaaeligt. Jeg ved ikke, om der med denne Bestemmelse sigtes til Sognekommuner, om der sigtes til Amtskommuner, eller der maaske sigtes til begge, og Meningen med Forslaget er heller ikke let at finde, den er ganske godt begravet; synes jeg, paa dette Punkt. Jeg antager — og det vil den ærede Ordfører for Forslagsstillerne maaske bekræfte, hvis det er rigtigt, og ellers benægte —, at Meningen er den, at hvis man vil udskrive mindre paa fast Ejendom end i 1927—28, maa det ikke finde Sted baade for Grundskyldens og for Ejendomsskyldens Vedkommende i det i den gældende Lovgivning fastsatte Forhold, men saa skal det være saaledes, at Grundskylden enten skal forblive uændret, maaske endog skal stige, medens Ejendomsskylden maa nedsættes saa langt, som man nu under Hensyn til Skattebehovet har Ønske om. For Hovedstadens og Købstædernes Vedkommende skal fremtidig Forholdet mellem den personlige Beskatning og Ejendomsbeskatningen overlades til Kommunalbestyrelsernes frie Bestemmelsesret, Maksimalpromillerne ophæves, Overgangsbestemmelserne slettes. Denne Fastsættelse, som man nu maatte skønne den rimelig, skal finde Sted for Perioder paa 4 Aar — foreløbig skal Perioden dog kun være 2 Aar, og den eneste Begrænsning, der sættes, er den, at man ikke indenfor en 4-aarig Periode maa forhøje Grundskyldspromillen med mere end 3 pro mille, hvis Ejendomsbeskatningen udgør over $\frac{1}{6}$ af Kommunens samlede Skatteudskrivning for Skatteaaret 1925—26. Her er altsaa faktisk heller ikke sat nogen som helst Be-